

JAZZFLITS

DE JAZZNIEUWSBRIEF

2 oktober 2023, nummer 404

IN DIT NUMMER:

- 1 Jazznieuws van september 2003
- 2 **FOTOSPECIAL 2003 - 2013**
de keuze van de Jazzflitsfotografen
- 23 Jazznieuws van september 2013

EN VERDER (ONDER MEER):

- 24 Actuele nieuwsberichten
- 25 Jazz op de plaat
- 30 Jazz op het podium

20 JAAR JAZZFLITS

01 09 2003 - 01 09 2023

JF 405 KOMT 16 OKTOBER UIT

FOTOSPECIAL 1

20 JAAR JAZZFLITS

Jazzflits bestond 1 september jl. twintig jaar. Sinds 1 september 2003 maakten we 403 nummers voor u. De eerste jazznieuwsbrief telde zeven pagina's tekst en werd door ondergetekende in zijn eentje in elkaar gezet (zie het logo hierboven). Tegenwoordig maakt een heel team het rijk geïllustreerde jazzperiodiek dat Jazzflits in de loop van de jaren is geworden, en waarin u als jazzliefhebber naar wij hopen het nodige van uw gading vindt. Er is dus in twintig jaar veel veranderd. Eén ding is al die jaren echter ongewijzigd gebleven, namelijk dat u dit blad jaarlijks twintig keer kosteloos van ons krijgt. Dat kan alleen maar omdat alle medewerkers onbezoldigd hun medewerking verlenen. Stuk voor stuk houden ze van jazz en willen ze hun enthousiasme voor de muziek met u delen. Als dat lukt, en dus dat enthousiasme aanstekelijk op u werkt, is onze missie geslaagd!

We willen ons vierde lustrum niet ongemerkt voorbij laten gaan. Met twee fotospecials kijken we terug. Voor deze eerste special kozen onze fotografen Joke Schot en Tom Beetz hun mooiste werk uit de jaren 2003-2013. Foto's die ze van Nederlandse en Vlaamse musici maakten. Op 27 december volgt een tweede fotospecial met werk uit de jaren 2014-2023.

Hans van Eeden
oprichter en hoofdredacteur Jazzflits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDE 2003

JAZZNIEUWS VAN SEPTEMBER 2003

Altsaxofoniste **Tineke Postma** ontving 29 augustus 2003 de eerste Singer Laren Jazz Award, een prijs voor een jonge, talentvolle Nederlandse jazzmusicus. De jury, bestaande uit Dick Bakker, Han Reiziger en Cees Schrama, omschreef Postma als 'een buitengewoon originele musicienne die zeer goede composities en arrangementen aflevert'. Tevens verscheen eind augustus bij Münich Records haar debuutalbum 'First Avenue'.

North Sea Jazz FM, een samenwerkingsverband van het North Sea Jazz Festival en Talpa Radio International, dong in september mee naar een landelijke FM-frequentie. Daarop zou een nieuw jazzstation gestart worden. De aanvraag werd gesteund door de 'Stichting Jazz op 6', waarvan Cees Schrama voorzitter was.

Trompettist **Jarmo Hoogendijk** en saxofonist **Ben van den Dungen** werkten in september 2003 twintig jaar samen. Tijdens een speciale tournee blikten de twee musici terug op hun langjarig muzikaal verbond.

Gitarist **Pat Martino** opende op 16 september 2003 het jazzseizoen van het Amsterdamse Concertgebouw. Hij trad op met het Jazz Orchestra of the Concertgebouw onder leiding van Henk Meutgeert. Pat Martino voerde eigen werk en werk van componist/pianist Bill Evans uit. Verder stonden dat seizoen in het Concertgebouw op de jazzprogrammering: pianist Michel Camilo, de Saxophone Summit bestaande uit Michael Brecker, Joe Lovano en Dave Liebman, en zangeres Dee Dee Bridgewater. Saxofonist **Sonny Rollins** sloot het jazzseizoen op 6 mei 2004 af.

En in De Doelen in Rotterdam vond op 26, 27 en 28 september 2003 het Jazz Festival International Rotterdam plaats. De programmering was gemaakt door Martin Fondse. Onder anderen bassist **Ron Carter**, vocalist Greetje Bijma en de klarinettist Louis Sclavis traden op. Het festival werd afgesloten door de Ebony Band met de wereldpremière van een onbekend stuk van componist Johnny Carisi.

Heeft u jazznieuws? Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

2003

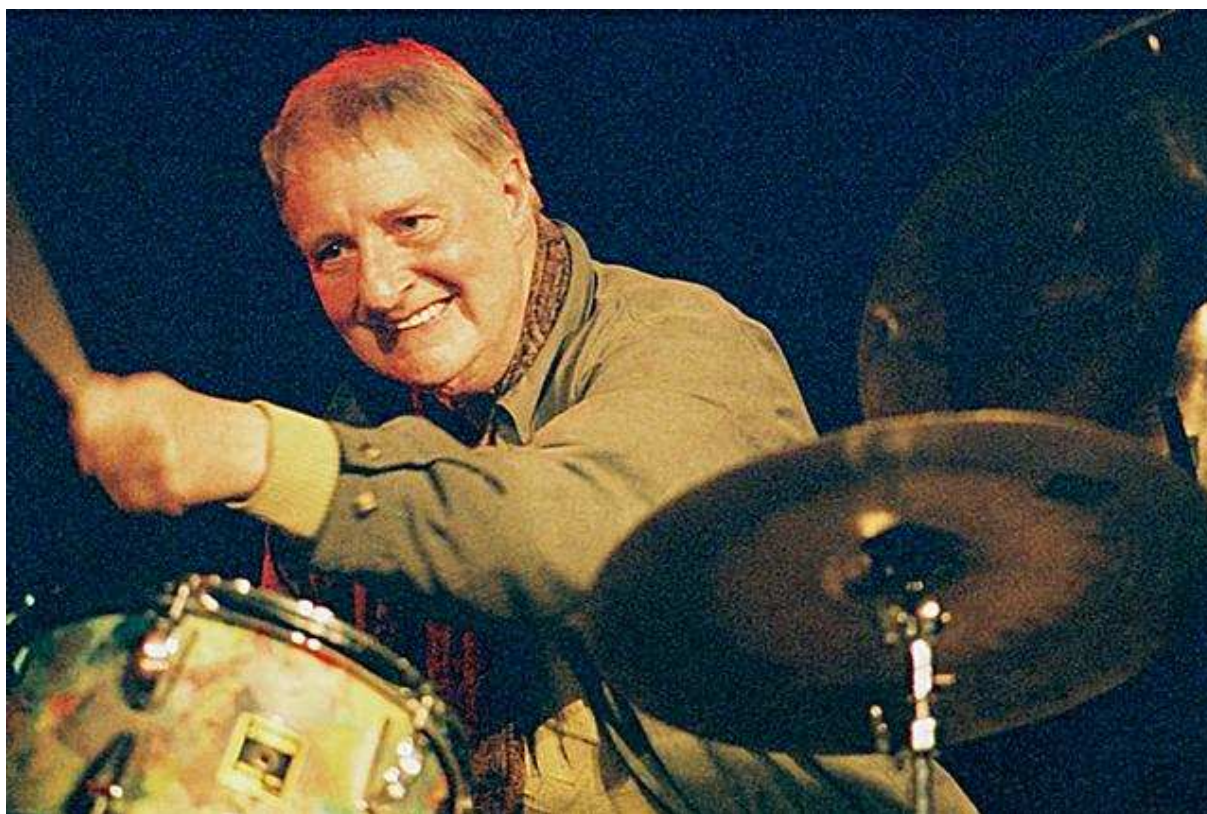

Sean Bergin tijdens de Groningse ZomerJazzFietsTour 2003. (Foto: Tom Beetz)

2003

Toon Roos tijdens het World Port Jazz Festival 2003, Rotterdam.
(Foto: Joke Schot)

John Engels tijdens het World Port Jazz Festival 2003, Rotterdam.
(Foto: Joke Schot)

2004

Trijntje Oosterhuis. (Foto: Joke Schot)

2004

Paul van Kemenade in Amerongen. (Foto: Tom Beetz)

2005

Bert Joris op het Gentse Blue Note Records Festival 2005.
(Foto: Tom Beetz)

Greetje Kauffeld in Den Haag tijdens het North Sea Jazz Festival 2005.
(Foto: Tom Beetz)

2005

Toots Thielemans.
(Foto: Joke Schot)

2006

Amina Figarova.
(Foto: Joke Schot)

2006

Candy Dulfer (links) en Trijntje Oosterhuis op Jazz in Duketown 2006.
(Foto: Tom Beetz)

Corrie van Binsbergen tijdens het festival Jazz op het Dak 2006 (Amsterdam).
(Foto: Tom Beetz)

2007

Han Bennink in Groningen (ZomerJazzFietsTour 2007).
(Foto: Tom Beetz)

Jasper van 't Hof in Groningen (ZomerJazzFietsTour 2007).
(Foto: Tom Beetz)

2007

Benjamin Herman. (Foto: Joke Schot)

2008

Oene van Geel. (Foto: Joke Schot)

2008

Ellen Helmus op het festival Jazz Maastricht 2008.
(Foto: Tom Beetz)

Schrijver Remco Campert (links) en Benjamin Herman in Eindhoven.
(Foto: Tom Beetz)

2009

Misha Mengelberg in het Bimhuis (Amsterdam). (Foto: Tom Beetz)

2009

Piet Noordijk. (Foto: Joke Schot)

2010

Saskia Laroo. (Foto: Joke Schot)

2010

Michel Borstlap in LantarenVenster, Rotterdam.
(Foto: Tom Beetz)

Monica Akihary (Boi Akih) tijdens de Music Meeting Nijmegen.
(Foto: Tom Beetz)

2011

Ruud Jacobs in het Bimhuis, Amsterdam.
(Foto: Tom Beetz)

Fred Van Hove op het festival Jazz Middelheim 2011.
(Foto: Tom Beetz)

2011

Efraim Trujillo bij The Ploctones. (Foto: Joke Schot)

2012

Philip Catherine in LantarenVenster, Rotterdam.
(Foto: Joke Schot)

Misha Mengelberg in LantarenVenster, Rotterdam.
(Foto: Joke Schot)

2012

Rita Reys in Tilburg op het festival Jazz Town 2012. (Foto: Tom Beetz)

2013

Ernst Reijseger (ZomerJazzFietsTour 2013, Groningen).
(Foto: Tom Beetz)

Zangeres Ntjam Rosie tijdens het evenement In Jazz, Rotterdam.
(Foto: Tom Beetz)

2013

Vlnr: Han Bennink, Joost Patočka en John Engels tijdens een benefietconcert voor het Nederlands Jazz Archief. (Foto: Joke Schot)

Rein de Graaff.
(Foto: Joke Schot)

2009

Tineke Postma. (Foto: Joke Schot)

2011

Rob van den Broeck. (Foto: Tom Beetz)

Archief Jazzflits

Bekijk rechtsonder op onze website onder het kopje 'oude nummers van Jazzflits' alle nummers vanaf 1 januari 2007: <https://www.jazzflits.nl>

20 JAAR JAZZFLITS
01 09 2003 - 01 09 2023

JAZZNIEUWS VAN SEPTEMBER 2013

Saxofonist Ben van Gelder in mei 2013. (Foto: Joke Schot)

Saxofonist **Ben van Gelder** stond op 15 september in Washington in de halve finale van de prestigieuze Thelonious Monk International Jazz Saxophone Competition. Hij toonde daar zijn kwaliteiten aan een jury met de saxofonisten Jane Ira Bloom, Jimmy Heath, Branford Marsalis, Wayne Shorter en Bobby Watson als leden. De finale haalde hij niet. Daar reageerde de geboren Groninger op Twitter met noordelijke nuchterheid op: "Het verandert verder weinig. De muziek blijft!!"

Ook meldden wij in september 2013 dat de Belgische pianist-componist **Kris Goessens** op 21 augustus zijn leven beëindigd had. Hij was 46 jaar oud. Goessens woonde sinds 1988 in Nederland. Hij gaf les aan de conservatoria van Rotterdam en Amsterdam, en was lid van het Clazz Ensemble en de Ilja Reijngoud Group.

Verder was de toekenning van de Peter Schilperoort Award aan saxofonist en bandleider **Rolf Delfos** nieuws. Eerder kregen de orkestleiders Joan Reinders en Henk Meutgeert, en trombonist Bert Boeren deze tweejaarlijkse prijs al voor hun verdiensten.

In september werd bekend dat **Jazzcafé Dizzy** in Rotterdam weer open ging. De zaak ging eind juli failliet, na een doorstart een jaar eerder. De nieuwe eigenaar Stan Houppermans heropende in oktober.

Op zondag 15 september 2013 werden in Haarlem de bronzen beeltenissen van saxofonist **Ruud Brink** en trompettist **Ray Kaart** onthuld. Dit gebeurde door hun dochters Jolanda Kaart en Cynthia Brink. De bronzen staan in de Egelantiertuin, vlak bij de plek waar vroeger de Haarlemse Jazzclub was gevestigd. Een plek waar de twee musici geen onbekenden waren.

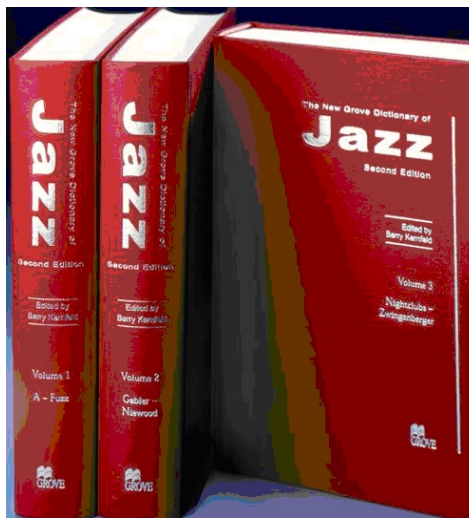
Het **Jazz Orchestra of the Concertgebouw** maakte bekend dat het obligaties zou gaan uitgeven. Dit als reactie op het vervallen van de subsidie van het Fonds Podium Kunsten. De opbrengst van de schuldbewijzen zou worden gebruikt voor het ontwikkelen van nieuwe concertproducties. De obligatiehouders kregen 2,5% rente. Artistiek leider Juan Martinez: "Met name ons steeds groeiende, jongere publiek vraagt om een totaalbeleving waarbij de visuele prikkels en entertainmentwaarde veel belangrijker worden. Deze vernieuwende producties vergen een grotere investering".

ACTUELE BERICHTEN

Edison Jazz 'nieuwkomer' 2023 voor saxofonist Loek van den Berg

Saxofonist Loek van den Berg is voor zijn album 'Wayfarer' bekroond met een Edison Jazz 2023 in de categorie 'nieuwkomer nationaal'. De andere winnende nationale albums zijn 'Ruins And Remains' van Wolfert Brederode/Matangi Quartet/Joost Lijbaart (categorie 'instrumentaal') en 'True Love's Flame' van Benjamin Herman & Anna Serierse (categorie 'vocaal'). De internationale winnaars zijn Nduduzo Makhathini met het album 'In The Spirit Of Ntu' (categorie 'instrumentaal') en Cécile McLorin Salvant voor haar album Mélusine (categorie 'vocaal'). De jury bestond dit jaar uit Annie van der Velde (Jazzism), Frank Bolder (programmeur), Marieke Meischke ('cultural creator'), Mischa Andriessen (journalist) en de radiopresentatoren Andrew Makkinga en Angelique Houtveen. 'World Port Of Europe' van trompettist Eric Vloeimans kreeg de Edison Publieksprijs. De Edisons Jazz worden op 9 oktober uitgereikt in het AFAS Theater in Leusden.

VRAAG EN AANBOD

Aangeboden:

The New Grove Dictionary of Jazz

Lezer Manfred Rhein uit Amstelveen heeft de driedelige tweede editie van 'The New Grove Dictionary of Jazz (2002)' in de aanbieding. U kunt deze van hem overnemen. 'The price is up to the one who wants it', zo mailt hij ons. De encyclopedie kan bij hem thuis in Amstelveen opgehaald worden. Heeft u interesse in dit boekwerk, laat het ons weten. U kunt ons een mail sturen via jazzflits@gmail.com. Wij brengen u dan met Manfred Rhein in contact.

Het winnende Elias D'hooge Trio met v.l.n.r. Zjef Van Steenberg, Elias D'hooge en Tom Peeters. (Foto: Patrick Clerens)

Elias D'Hooge Trio wint B Jazz International Contest 2023

Het Elias D'hooge Trio (Elias D'Hooge (piano), Zjef Van Steenberg (contrabas) en Tom Peeters (drums)) heeft op 10 september tijdens het Gentse festival Jazz in 't Park de 43ste B-Jazz International Contest gewonnen. 'Super good quality of performance', 'they breathe the music together!', 'an honest, simple, committed, straight-forward approach to music', zo luiden enkele kwalificaties van de winnaar in het juryrapport. De internationale jury bestond dit jaar uit Ioan Big (Roemenië), Cristina Zavalloni (Italië), Aygül Günaltay-Weyler (België/Turkije), Irja Zeper (Nederland), Jan Formannoy (Nederland) en Filip Verneert (België). De andere finalisten waren Symbiosis 5 (Hongarije), Urban Quartet (Italië), Anti-Panopticon (België/Nederland), Peter Willems Trio (Nederland/Duitsland/Polen) en Sebastian Spanache (Roemenië). Als prijswinnaar gaat het Elias D'hooge Trio de komende maanden optreden in Spanje, Italië, Roemenië, Nederland en België. De B-Jazz International Contest startte in 1979 onder de naam Jazz Hoeilaart International Contest.

Nieuwe directeur Jazz Maastricht

Sandra Gevaert is de nieuwe directeur van Jazz Maastricht. Zij volgt Norbert Kögging op, die sinds 1 juli een andere baan heeft. Jazz Maastricht organiseert concerten, doet aan talentontwikkeling, geeft nieuwe makers een kans en initieert Euregionale projecten. "Ik kijk ernaar uit om bij Jazz Maastricht voort te mogen bouwen op het stevige fundament dat met zoveel liefde en inzet van velen is neergezet", aldus de nieuwe directeur.

JAZZ OP DE PLAAT

BISHOP/SMITH/KARAYORGIS

Duals

Driff Records

Met drie muzikanten kun je even zoveel duo's vormen. En op even zoveel cd's horen we op 'Duals' drie steunpilaren uit de jazz- en improvisatiescene van Boston: pianist Pandelis Karayorgis, trombonist Jeb Bishop en bassist Damon Smith (al zijn de laatste twee sinds de opnamen naar elders verkast). Opvallend genoeg zit er ook een opbouw in de drie plaatjes: het duo van Bishop en Smith is puur geïmproviseerd, op de tweede cd zijn improvisaties én composities van de pianist te horen, en de laatste disc bevat naast vrije stukken werk van zowel Bishop als Karayorgis. Dat levert als resultaat op dat Bishop en Smith de boel redelijk volspelen en ze zelden even stilvallen. Maar met het arsenaal aan instrumenttechnieken die de twee beheersen, is de variatie evengoed groot. Bij dit duo horen we ook hoe groot de affiniteit tussen de scene van Boston en de Nederlandse improvisatiemuziek is. Een duo van Wolter Wierbos of Joost Buis met Wilbert de Joode of Raoul van der Weide had vermoedelijk veel vergelijkbare muzikale keuzes gemaakt. In het duo met Karayorgis laat de bassist horen dat hij behalve een creatieve improvisator ook een machtige swinger is. De Amerikaanse Griek Karayorgis heeft een voorliefde voor componerende pianisten als Monk, Herbie Nichols en Elmo Hope, en dat horen we hier in tracks als 'Lifgatowy' en 'Mr Cook'. Het tweetal geeft elkaar flink de ruimte om met het gecomponeerde materiaal te stoeien, zodat er hier meer lucht in de muziek zit dan bij het eerste duo. Op de laatste cd leidt een dergelijke aanpak ook tot andere speelwijzen voor Bishop. Hij kan regelmatig zijn prachtige toon etaleren in stukken als 'Roil JB' en het balladachtige, ontroerende 'Ice'. Daarnaast is er voor het tweetal gelegenheid om ritmisch flink uit te pakken. 'Ledge' en 'Ledger' zijn daar goede voorbeelden van. 'Duals' is een boeiende set, die vooral uitblinkt in subtiliteit en geconcentreerd luistergedrag. Want of er nu vrij geïmproviseerd wordt of uitgegaan van composities, de drie laten horen hoe rijk en rijp hun muzikale bagage is.

Herman te Loo

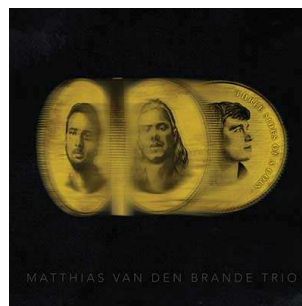
Bezetting: Jeb Bishop (trombone), ----->

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Klik hier: <http://bit.ly/2eGAA92>

MATTHIAS VAN DEN BRANDE TRIO

Three Sides Of A Coin

Zenvez Records

Hoewel het trio van saxofonist Matthias van den Brande 3/5 uitmaakt van het Tijs Klaassen Quintet, maakt de Belgische Amsterdammer andere muziek als leider. Waar bassist Klaassen in zijn groep kiest voor complexe composities, gaat Van den Brande uit van relatief simpele vormen en thema's. Maar omdat het drietal die stukken met maximale expressiviteit invult, is dat bepaald geen zwakgebod. De muziek op het debuutalbum 'Three Sides Of A Coin' getuigt van elegantie en souplesse. En hoe ingespeeld Van den Brande, Klaassen en drummer Wouter Kühne zijn, blijkt ook uit de enige standard in het repertoire, de live opgenomen ballad 'Chelsea bridge'. Van den Brande en Klaassen spelen om en om de delen van het thema (met subliem strijkwerk van de bassist) en brengen hun solo's als aanvulling op de noten van Billy Strayhorn, met een coherent eigen verhaal. De eigen stukken van de leider zijn kernachtig en blijven in je hoofd hangen, of ze nu lekker ritmisch ('On the edge') of wat meanderend ('Heads or tails') zijn. 'Le Bohémien' is een melancholieke 6/8 wals en 'Approaching the present' werkt vanuit repetitieve figuren. Het merkwaardigste stuk komen we aan het eind van het album tegen. In 'The sailor' verruilt Klaassen zijn contrabas voor de basgitaar en laat hem haast als een keyboard klinken. Kühne bespeelt zijn trommels met de hand en Van den Brande zorgt met zijn sopraansax voor mysterieuze noten, die haast doen vermoeden dat we hier een vrije improvisatie horen.

Herman te Loo

Bezetting:

Matthias van den Brande (tenorsax, sopraansax),
Tijs Klaassen (bas, basgitaar),
Wouter Kühne (drums).

Hier is een video over het album:

https://youtu.be/K_GbgFhACBc?feature=shared

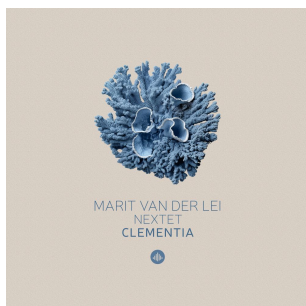
vervolg bezetting cd 'Duals':

Pandelis Karayorgis (piano), Damon Smith (bas).

Luister hier naar tracks van het album:

<https://tinyurl.com/42tj9z5h>

MARIT VAN DER LEI NEXTET
Clementia
 Challenge Records

'Clementia' is de tweede cd van Marit van der Lei. De muziek op de cd heeft een boodschap en die zit verstopt in de titel. Het is een album geworden met ontwapenende, kwetsbare muziek. Marit van der Lei creëert met haar zangtalent iets bijzonders; ze geeft zich over aan de melodie, veelal zonder woorden en wordt een met de blazers in haar ensemble Nextet. Ze versmelt als het ware met de saxofoons in haar band. Marit heeft sinds haar debuutalbum in 2018, getiteld 'Other Words', een eigenzinnige, maar ook stormachtige carrière. Ze is actief op vele fronten met geïmproviseerde muziek in vele formaties. Haar eigen band is een rustpunt met sinds een aantal jaren een stabiele bezetting. Het is een uitgelezen club om haar eigen composities uit te voeren. En dat is wat u krijgt op 'Clementia'; een muzikaal betoog voor meer begrip en minder polarisatie in onze wereld. De formatie Nextet heeft een uitstekende ritmesectie met gitarist Frederico Castelli, bassist Marre de Graaff en drummer Willem Romers. Daarnaast zijn er twee blazers, Kika Sprangers en Jesse Schilderink, die naast Marit een hoofdrol spelen. Gedrieën plooiën ze zich rond de fraaie melodielijnen van Marit. Soms zingt ze met tekst, maar vaak is haar zang woordloos. Ze verstaat hierbij de kunst om met een loepzuivere stem emotie over te brengen zonder zich te overschreeuwen. Ze is wat dat betreft altijd beheerst en in control. Dat ze acteert als een instrumentele muzikant is fraai te horen bij het ritmische samenspel tussen haar en de ritmesectie in het nummer 'Blossom and find out heart'. Het Marit van der Lei Nextet is een club van rasmuzikanten die nog maar aan het begin staat met hun ideeën en zeggingskracht. 'Clementia' is een krachtig, maar ook zacht-aardig statement. Er zit de komende tijd vast nog meer in het vat, gezien de potentie van deze muzikanten.

Sjoerd van Aelst

Bezetting:

Marit van der Lei (vocals), Kika Sprangers (altsax), Jesse Schilderink (tenorsax), Frederico Castelli (gitaar), Marre de Graaff (basgitaar), Willem Romers (drums).

Beluister het album hier:
<https://tinyurl.com/5dtur865>

MARCELA SINGS
Night And Day
 Timeless

Mopperen op zangeressen – Rein de Graaff is daar erg goed in. Klagen over hoe instrumentalisten een leven moeten besteden aan hun eigen sound en onontbeerlijke ingrediënten als blues, swing en repertoirekennis. En dan 'komt er opeens zo'n juf-frouw' die beweert jazz te zingen, maar waar is de soul? Waar zijn de jazzroots? En dat moet dan ook zo nodig eigen stukken schrijven. Alsof die honderden mooie standards niet goed genoeg zijn. Groot was dan ook de ophef in de wandelgangen van het Jazzflits-complex toen dit album zich aandiende. Het Rein de Graaff-trio met een zangeres! En ook nog eentje met vooralsnog vooral lokale (Groningse) bekendheid. Pianist en zangeres ontmoetten elkaar op een theateropleiding waar ze doceerde. Ze zei dat ze zong en Rein zei: "Zing dan maar eens wat." Dat deed ze dus, maar het resultaat was anders dan hij had verwacht.

De geoefende luisteraar hoeft maar een paar tracks te horen van deze cd om te weten waarom Marcela Hendriks is opgenomen in de De Graaff-coterie. Als een van de weinige zangeressen, met Deborah Brown. Ze zingt als een blazer, laten we zeggen als een goede saxofonist. Eentje die je alleen maar een songtitel en een toonsoort hoeft te geven, en daar gaat ze.

Vervolgens – en dat zal het belangrijkste zijn geweest – kunnen De Graaff cum suis ongegeneerd tekeergaan. Niks geen ingehouden begeleiden, welnee. Knallen! Ferme drumaccenten, dwarse pianoakkoorden, een paar fikse tempo's en natuurlijk héél erg swingen. Altsaxofonist Benjamin Herman werd er wellicht bij gehaald omdat Hendriks nog weinig bekend is. Maar Herman gaat geregeld tekeer alsof hij Piet Noordijk qua intensiteit moet evenaren.

Hendriks heeft al de nodige ervaring. Ze werd geboren in Bogotá, Colombia, studeerde in 2000 – 2004 aan het Gronings conservatorium en werkt sindsdien in het noorden als zangeres en zangdocent. Ze heeft een heldere, moeiteloze stem. Ze haalt alle noten zonder merkbare inspanning en beschikt over een natuurlijk gevoel voor swing. Hendriks interpreteert haar ballads zonder veel drama. Net als Ella Fitzgerald gaat ze niet met haar particuliere ervaringen tussen de luisteraar en het repertoire staan. Scatten doet al evenmin; wel krijgt een tweede melodiechorus wat meer variatie mee. Dit is pijnloze, maar zeer plezierige zangbop.

Jeroen de Valk

Bezetting:

Marcela Hendriks (zang), Rein de Graaff (piano), Marius Beets (bas), Eric Ineke (drums), + in enkele stukken Benjamin Herman (altsax).

Bekijk deze formatie live in Groningen;
<https://tinyurl.com/45hx88hw>

MARTÍ MITJAVILA TRIO
'round the corner
 Zennex Records

Er gloort weer een supertalent aan het jazzfirmament. Op het conservatorium van Amsterdam studeert de uit Barcelona afkomstige klarinettist Martí Mitjavila Casals. Ondertussen grossiert hij in prijzen en lovende kritieken bij optredens op niet de minste podia. North Sea Jazz en het Grachtenfestival zijn momenteel zo'n beetje zijn habitat. Hij doet dat niet alleen; hij heeft twee zielsverwanten die eigenlijk niet voor hem onderdoen en dan hebben we het over bassist Simon Osuna op bas en David Puime op slagwerk. Gedrieën vormen ze het Martí Mitjavila Trio en zie hier hun eerste cd. Het is een feestje, ik kan het niet anders zeggen. Het openingsnummer, de Coltrane compositie '26-2', is meteen raak. En direct wordt u op het verkeerde been gezet. Elke jazzliefhebber kent dit nummer, maar dit is toch anders. Het is een zogenoemde contrafact van Parker's 'Confirmation'. Het spannende nummer wordt weergaloos gespeeld door Martí samen met basklarinettist Joris Roelofs, die als gastsolist op een aantal nummers meespeelt. Slagwerker David Puime komt aan de beurt in Martí's eigen compositie 'Aeri' met een mooi open geslagen intro en daarbij de complimenten voor de jongens van de Wedgeviews Studios die de muziek fraai open en toch met veel warmte hebben opgenomen. Zo krijgt elke muzikant op deze cd de ruimte om te excelleren. De toon van Martí op klarinet glanst als zijde en voelt als fluweel. Dat hij deze kwaliteit uitbuit blijkt wel uit de repertoirekeuze met heerlijke melodische stukken. In 'How about you' is tenorist Gideon Tazelaar te gast en dat hij er zin in had is overduidelijk. Maar wat wil je ook met zo'n stuwend ritmeduo achter je kont. De cd "'round the corner' ademt de sfeer van de muziek uit gouden jaren van de West Coast-jazz, maar dan wel met fraaie stukken van Monk en Ellington, en eigen nummers. Hoewel je als luisteraar wordt ondergedompeld in een warm bad met innemende muziek, is het niet alleen nostalgie wat de klok slaat. Nee, in allerlei kleine details zitten eigentijdse muziekelementen verstopt. Met dit droomdebuut hebben deze drie jonge muzikanten een flinke deuk in een pakje boter geslagen en een album gemaakt dat vele jazzliefhebbers heel vaak naar hartelust zullen draaien.

Sjoerd van Aelst ----->

MEHMET POLAT QUARTET
Embodied Poetry
 Aftab Records

Op zijn vorige album, 'The Promise' (2020), liet udspeeler Mehmet Polat zich gelden als solist met gasten. Zijn nieuwste cd, 'Embodied Poetry' is het werk van een goed ingespeeld kwartet. Met pianist Mike Roelofs, bassist Daniel van Huffelen en drummer Martin Hafizi heeft hij een goed koppel bij elkaar gebracht. Roelofs vindt goed zijn weg tussen Polats roots in Azië (Turkije, maar ook Iran en zelfs India) en zijn eigen jazzbasis. Hafizi brengt behalve jazzchops ook de oneven maatsoorten uit zijn vaderland Bulgarije mee, en Van Huffelen is het warmbloedige anker, met ook nog eens een sublieme streek over zich. De twaalf tracks van het album waaieren uiteen van ingetogen (het titelnummer) tot uitbundig ('Groove stories', met een fijne gastrol van trompettist Gijs Levelt) en van ontroerend ('Compassion') tot vrolijk en springerig ('Ladybird'). Bij elkaar opgeteld laten ze horen dat Polat een humaan, inlevend wereldbeeld voor ogen staat. De titels zeggen wat dat betreft veel. Maar ook de inclusiviteit van de muziek (waar naast de genoemde invloeden ook nog flamenco ('For growth') in te horen is) is kenmerkend. Behalve de bijdrage van Levelt zijn de toevoegingen van Vardan Hovanissian (met het kenmerkende, melancholieke Armeense dubbelrietinstrument duduk) en de ney (rietfluit) van Şükrü Kirtiş goede vondsten van Polat om het kleurpalet van 'Embodied Poetry' extra cachet te geven.

Herman te Loo

Bezetting:

Mehmet Polat (ud, composities) Mike Roelofs (piano) Daniel van Huffelen (bas), Martin Hafizi (drums) + Gijs Levelt (trompet), Vardan Hovanissian (duduk), Şükrü Kirtiş (ney).

Luister hier naar tracks van het album:

<https://tinyurl.com/2c4d8xbj>

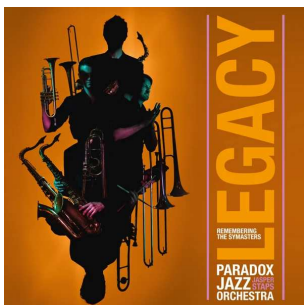
Bezetting Martí Mitjavila Trio:

Martí Mitjavila Casals (klarinet, basklarinet), Simon Osuna (bas), David Puime (drums), Joris Roelofs (basklarinet), Gideon Tazelaar (tenorsax).

Maak hier kennis met dit trio:

<https://tinyurl.com/mpay7k2r>

PARADOX JAZZ ORCHESTRA
Legacy
Remembering The Skymasters
PJO

Bezetting:

19-koppige bigband o.l.v. Jasper Staps, onder wie trompettist Teus Nobel.

Luister hier naar 'Tangerine':

<https://tinyurl.com/3jyhzbxbx>

Jazz op de conservatoria? Ik hoor het Nedly Elstak en Willem Breuker nóg tegen elkaar zeggen aan de Bimhuisbar, ruim veertig jaar terug. Daar kweek je 'kloontjes' en 'afgerichte apies' en wat krijg je daarvan? 'The Skymasters!' Hahaha! Was dat lachen.

De jazzpolitie is sindsdien van mening veranderd. Eerst bleken de kloontjes en apies een nieuwe, eigenzinnige generatie te vertegenwoordigen. En ten slotte – zeer recentelijk - kwam er een herwaardering van zelfs The Skymasters. Heel logisch gezien het klinkend resultaat, maar toch onwennig voor wie wat moeite heeft met gelegheidsmeninkjes.

Destijds hadden de critici dit album afgeserveerd als zijnde geïnspireerd door bijvoorbeeld Thad Jones/Mel Lewis of Sammy Nestico. Het zou je maar gezegd worden. Nu denken we: nou en? Alle muziek komt ergens vandaan en gaat ergens naartoe. Is onderdeel van een continuüm. Bovendien bevatte het orkest destijds het puikje van de Nederlandse jazzblazers. Net zoals dit tribuutorkest vol talent zit.

In Jazz Bulletin 121 werd Paradox Jazz Orchestra-oprichter Jasper Staps geciteerd: hij wil 'de Nederlandse big band-erfenis' levend houden. Het debuut 'Remembering The Skymasters' verscheen in 2021. Onlangs volgde de hier besproken productie. Het voorbeeld zelf concentreerde zich na een heropricting in 1978 helemaal op onversneden jazz. Daar kwam een einde aan in 1986, toen de afbraak van jazz op de omroep van start ging. In de tussentijd zorgden de radioshow's voor een aanzienlijke aanhang in vooral Duitsland, gevolgd door een toestroom van buitenlandse studenten naar Hilversum, waar al die musici les-gaven.

Het orkest nam in die korte revival maar één album op: 'Swingtime At The Jazzcafé'. Daar bleef het bij. Waar zijn de radio-opnamen gebleven? En de arrangementen? Erik van Lier (zie Jazz Bulletin 111) had er in ieder geval een paar stapels van liggen in zijn 'bibliotheek' – een pijpenlade, wat achteraf in het Amsterdams conservatorium. Staps wist er een aantal van te verzamelen en speelt die dus met zijn Brabantse orkest. Dat maakte nu een tweede eerbetoon. (Met bijna dezelfde naam, dat is oppassen.)

Wat horen we? Swingende, loepzuivere en spatgelijke collectieven. Arrangementen die à la Basie strak in vieren gaan, maar vaker nog een modernere opvatting. Tenorsaxofonist Jesse Schilderink die even zwoel als grillig een ballad vertolkt. Trompettist Teus Nobel die 'mellow' en 'crispy' soleert. Tenorist Guido Nijs die in de huid kruipt van Ferdinand Povel. Een serie wonderlijke, avontuurlijke, abstracte intro's die – net als de introducties van pianist Erroll Garner, destijds – geen enkele hint geven over wat komen gaat. Waarna geleidelijk een aanstekelijke 'groove' wordt ingezet.

Slechts een enkel moment denk je: oubollig. Maar net als je onderuit wilt zakken, gebeurt er iets dat onvermijdelijk de aandacht trekt. Speelse 'breaks' voor het héle orkest, dat daarna ook weer invalt op een onvoorspelbaar moment. Het repertoire – vrijwel geheel gearrangeerd door Rob Pronk en Jerry van Rooyen - is niet zozeer traditioneel als wel tijdloos en zéér professioneel.

Deze Tilburgse band is een orkest dat je omver blaast. Met als enige kanttekening dat sinds The Skymasters-tijd het aantal toegewijde professionals in dit soort jazz is verveelvoudigd, terwijl de werkgelegenheid zich omgekeerd evenredig ontwikkelde. Zonde.

Jeroen de Valk

VAGANÉE/GERSTMANS/VERBRUGGEN TRIO
Black Diamond
RATO58

In Nederland kunnen we er wat van met bigbands en altisten, maar vlak de zuiderburen niet uit. In België hebben ze een hele school aan hoogstaande altsaxofonisten, al sinds Jacques Pelzer het instrument verruilde voor eindeloze chorussen op de dwarsfluit. En daar kennen ze ook bands zoals het Brussels Jazz Orchestra.

Dat staat sinds de oprichting in 1993 onder leiding van Frank Vaganée. En net als andere orkestleiders is Vaganée er op gezette tijden helemaal aan toe om zélf eens te excelleren in een kleine formatie. Hij doet dat wederom op dit album.

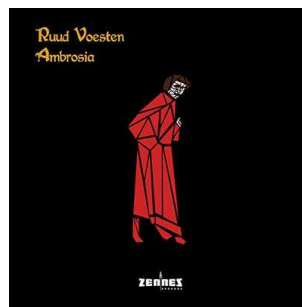
Daarbij valt allereerst zijn intensiteit op. Voor hem geldt kennelijk ook wat drummer Han Bennink ooit over zichzelf zei: "Als ik niet meer mag spelen, word ik staatsgevaarlijk." De elegante, klassieke altsound die uw recensent meende te bespeuren op cd's van andere recente Belgische altisten, is hier minder prominent aanwezig.

Vaganée heeft de blues, is impulsief en driftig en perst vlotte loopjes en hoge nootjes uit zijn instrument. Ook als dat even niet zo makkelijk gaat. Hij móet gewoon, het is niet anders, en we leven mee. Zijn klank kan schroeien en schrijnen, zoals die van Sonny Criss. Met zo'n krachtige persoonlijkheid is begeleiding van bassist Sam Gerstmans en drummer Teun Verbruggen voldoende. Met meer doet hij het dan ook niet, hierzo, en het moet worden gezegd: zij weten mooi de balans te vinden tussen solide en fantasievol begeleiden. Als dank voor de intensieve samenwerking worden ook zij genoemd in de bandnaam. De bassist beschikt overigens zo te horen over enorme, eeltige jatten. Wát een 'attack'. Het album is tevens een eerbetoon aan een hele trits favoriete altsaxofonisten onder wie Lee Konitz ('Subconscious Lee'), Ornette Coleman ('Happy house') en Jackie McLean ('Little Melonae'). En een aantal componisten zoals Charles Mingus ('Duke Ellington's sound of love'), Billy Strayhorn ('Day dream') en Thelonious Monk ('Reflections'). Al die stukken zijn zorgvuldig getranscribeerd en voor de minimale bezetting bewerkt.

Bij een herdruk van het hoesje mag even iets worden gecorrigeerd: 'Cherokee', de showcase van Bird, was geen compositie van Bud Powell. En 'Day dream' (als twee woorden geschreven) werd volgens jazzhoogleraar Walter van de Leur toch echt genoteerd door Billy Strayhorn, niet Ellington.

Jeroen de Valk

RUUD VOESTEN
Ambrosia
Zennez Records

Hoe verhalend kan programmamuziek eigenlijk zijn? Bij conceptalbums uit de popmuziek is er altijd de tekst die één geheel van een plaat maakt, maar hoe zit dat met instrumentale muziek? Drummer en componist Ruud Voesten verdiepte zich tijdens de coronaperiode in Dante's meesterwerk 'La Divina Commedia' en wilde het vertalen naar muziek. 'Ambrosia', zijn debuutalbum en tevens de naam van zijn kwintet, is het resultaat hiervan. De eerste noten van de openingstrack, 'Within a forest dark', zijn omineus, met een hoofdrol voor de gestreken contrabas van Tijs Klaassen. Ook het tweede stuk, 'Enter: our hero', maakt met een vrolijke, middeleeuws aandoende mars de titel duidelijk. Maar daarna is er niet zo één-op-één een verband tussen titels en muziek te vinden. Maakt dat wat uit? Eigenlijk helemaal niet. Want wat overeind blijft, is het compositorisch vernuft van de bandleider. Net als zijn kompaan Tijs Klaassen schrijft Voesten orkestraal, dat wil zeggen: hij zet de instrumentalist in zijn groep in voor een totaalresultaat. De saxen verzorgen soms de melodie, en mogen soms gepassioneerd en expressief soleren, maar dat is zeker geen vast stramien. Het sublieme strijk- en plukwerk van Klaassen vervult regelmatig een hoofdrol. En ook toetsenman Koen Schalkwijk is een onmisbare factor, met kernachtig pianospel en subtiel neergezette synthesizerpartijen. Voesten zelf houdt zich in het ensemble bescheiden op de achtergrond – naar een drumsolo is het vergeefs zoeken. Maar als componist schittert hij des te meer, want 'Ambrosia' is een rijk, afwisselend album geworden waarop ieder stuk zijn eigen vorm heeft. En als we dan per se nog iets van een literaire inhoud eraan willen verbinden, dan zou het zoiets breedts als de 'condition humaine' moeten zijn. Vreugde, ontroering, verdriet, melancholie en somberheid, je hoort het allemaal terug in dit magnifieke debuut.

Herman te Loo

Bezetting:

Mo van der Does (altsax), Wietse Voermans (tenorsax), Koen Schalkwijk (piano, synthesizer), Tijs Klaassen (bas), Ruud Voesten (drums, composities).

Luister hier naar tracks van het album:
<https://tinyurl.com/mt7an34k>

JAZZ OP HET PODIUM

JAZZTALES QUINTET

Bezetting:

Ralf Jacobs (altsax, sopraansax, leider),
Derk Veldhoen (trompet, bugel),
Norbert Bonenkamp (el. piano),
Mylène Schrijen (bas),
Hugo Hermans (drums).

Datum en plaats:

8 september 2023,
Landgoed Biesenberg,
Ulestraten (Limburg).

Het Jazztales Quintet op 8 september in Ulestraten.
(Foto: Jan Feunekes)

Vorig jaar viste ik achter het net: aangekondigd was een jazzconcert in de open lucht ergens in de Zuid-Limburgse dreeven. Het was ouderwets traditioneel opgezet: tickets heetten nog gewoon toegangskaarten en je kon ze uitsluitend bemachtigen door een persoonlijk bezoek aan één bepaald adres. Aangezien ik het aantal jazzliefhebbers in die contreien niet groot achtte, wachtte ik daarmee tot de laatste dag. Helaas, meneer, we zijn door de voorraad heen; we mogen maar 250 man toelaten.

Wijzer geworden had ik me, bij een tweede concert van dezelfde band, nu een jaar later, op tijd van kaartjes voorzien en dat was maar goed ook, want ook deze keer bleek op de dag zelf het concert uitverkocht. Toch wel uitzonderlijk, te meer daar de geboden muziek toch niet de allertoegankelijkste was.

Koperblazer Derk Veldhoen lijkt me een natuurtaent. Zijn naam verdient een veel ruimere bekendheid dan alleen op lokaal niveau.

Bij het betreden van het terrein scheen de zon nog uitbundig, maar naarmate de avond vorderde bleek hoe goed de verlichting verzorgd was: natuurlijk de op het podium gerichte spotlights, maar ook de sfeerverlichting rondom. Er waren zelfs een paar schemerlampen van stal gehaald om een huiselijke sfeer te scheppen. Als je even de benen wilde strekken floepten er aan bomen beves-
...vervolg in de rechterkolom

tigde lampjes aan om de weg te vinden. Ouderen en zij die slecht ter been waren, werden door vrijwilligers begeleid naar de voorste rijen, waar ze op gereserveerde tuinstoelen, inclusief met kussentjes, konden plaatsnemen. En ook het geluid bleek verzorgd: zowel het volume als de balans waren dik in orde. Hulde voor alle vrijwilligers!

De muziek dan. Het Jazztales Quintet bestaat uit musici die alle professioneel met muziek bezig zijn. De bezetting verradt al min of meer dat de muziek in het spoor zit van de hardbop uit de jaren vijftig en daarna. Het met smaak en evenwichtig opgebouwde programma zette in met een blues: 'Sandu' van Clifford Brown (1955), vervolgens hoorden we 'Along came Betty' van Benny Golson (1958), 'Fables of Faubus' van Charles Mingus (1959), 'Dat dere' van Bobby Timmons (1960) en 'Driftin' van een vroege Herbie Hancock (1962). Van een latere datum zijn: 'J mood' (Wynton Marsalis (1985) en Joshua Redmans 'On shining soul' uit 1996. Daarnaast twee stukken van Eric Vloeimans en een van de in het westen neergestreken Libanese collegatrompettist Ibrahim Maalouf: 'Beirut'. Deze op de verscheurde hoofdstad betrekking hebbende compositie betekende vooral een glansrol voor Derk Veldhoen, die beheerst en toch geïnspireerd op bugel de diverse nuanceringen van het stuk vorm gaf. Veldhoen lijkt me een natuurtaent, wiens naam een veel ruimere bekendheid verdient dan alleen op lokaal niveau.

Voorzover ik ze ken werden de stukken vrij getrouw aan het origineel uitgevoerd. En dat is nog knap lastig met zo'n stuk als dat van Mingus, vol voetangels en klemmen. De uitvoering zal kunnen worden toegeschreven aan de strakke hand van leider Ralf Jacobs. Overigens bleek hij in zijn solo's behoorlijk te kunnen uithalen. De ritmesectie deed wat die moest doen: een vast fundament neerleggen voor de beide blazers.

Nog een persoonlijke noot. In een gesprekje met bassiste Mylène Schrijen in een ver verleden, toen ze de tenorsaxofoon hanteerde, vertelde ze tot mijn opperste verbazing dat haar favoriet op dat instrument Wardell Gray was; geen Rollins, Coltrane, Shorter of Brecker, nee: Wardell!

Jan J. Mulder

Actuele berichten en concertaankondigingen vindt u op:
<https://www.facebook.com/Jazzflits>

JAZZWEEK TOP DRIE

25 september 2023

1 Allan Harris

Live at The Blue Llama
(Love Productions)

2 Benny Benack III

Third Time's The Charm
(La Reserve/Bandstand Presents)

3 Don Braden

Earth Wind and Wonder vol 2
(Creative Perspective)

De JazzWeek Jazz Top Drie [geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; \(www.jazzweek.com\).](#)

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Sjoerd van Aelst, Tom Beetz, Ruud Bergamin, Erik Carrette, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Erik Ineke, Hans Invernizzi, Serge Julien, Peter J. Kortjen, Jaap Lampe, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Gijs Ornée, Lo Reizevoort en Jeroen de Valk. **Fotografie:** Tom Beetz, Joke Schot. **Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

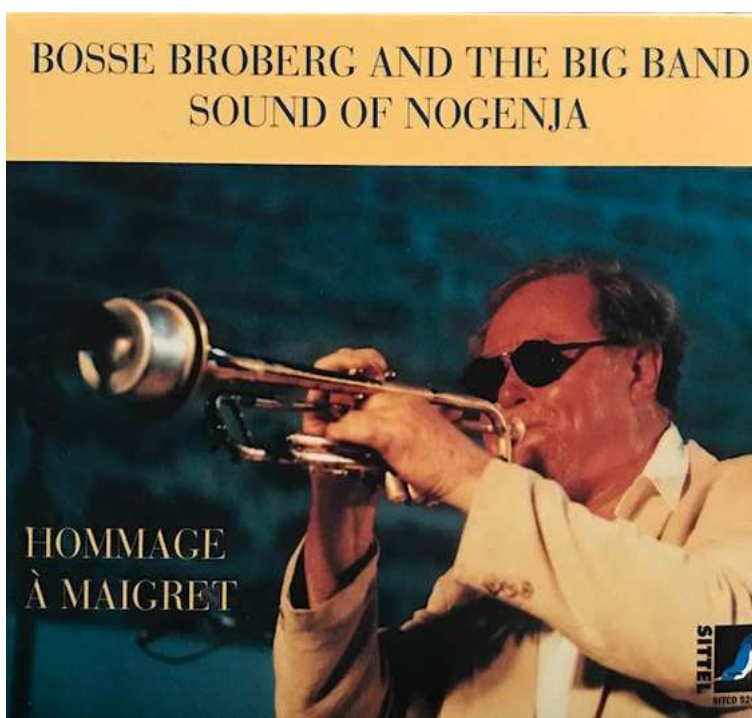
OVERLEDEN

Richard Davis – 6 september 2023 (93)

Amerikaanse bassist, werkzaam in jazz als ook in pop en klassiek. Speelde bij Sarah Vaughan, Eric Dolphy, Andrew Hill, Stan Getz en in de band van Thad Jones/Mel Lewis. Gaf veertig jaar les aan de universiteit van Wisconsin. Zette zich in voor de rechten van de zwarte bevolking.

Curtis Fowlkes – 1 september 2023 (73)

Amerikaanse trombonist. Was lid van de Lounge Lizards (van John Lurie) en de Jazz Passengers, groepen van Henry Threadgill, Charlie Haden en Bill Frisell. Was een van de musici in de film 'Kansas City'.

Bosse Broberg op de hoes van het album 'Hommage à Maigret'.

Bosse Broberg – 26 augustus 2023 (85)

Zweedse trompettist en componist. Speelde in de bands van Gugge Hedrenius, Arne Domnerus en de Amerikaanse bassist Red Mitchell. Werd hoofd van de jazzafdeling van de Zweedse radio.

Billy Brooks – 21 augustus 2023 (80)

Amerikaanse drummer, ook actief op fluit, geboren als Billie Lee Lewis. Kwam in 1964 naar Europa en bleef daar. Contacten met musici uit diverse landen, zoals Tete Montoliu, Fritz Pauer, Joe Haider, Andy Scherrer en import-Amerikanen, onder wie Jimmy Woode, Larry Young, Nathan Davis en maakte kort deel uit van diens Paris Reunion Band (1985). Was van 1972 tot 2008 werkzaam als docent aan de Zwitserse jazzschool in Bern. (Niet te verwarren met de gelijknamige trompettist (1926-2002), die vanaf 1980 in Amsterdam woonde).

(jjm)

Heeft u jazznieuws?

Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.